



با سلام و احترام،

امروز در نظر داریم **فصل ششم** با عنوان **بیان مسأله** از فهرست چهارده فصلی **شیوه عملی مقاله نویسی** را بطور کامل برای شما عزیزان شرح نماییم.

با تجدید احترام
کبری سبزعلی یمقانی

فصل ششم: بیان مسأله

در طرح مسأله، مسأله می بایست بر اساس اطلاعات پیشین به صورت روشن، دقیق، و بر پایه ی اطلاعات کلی مطرح گردد. در اصل، بیان مسأله به عنوان بخش محوری هر پژوهش و گزارش آن بویژه مقاله پژوهشی است.

علت طرح مسأله

ابتدا می بایست ثابت کنیم که مسأله ای وجود دارد که لازم است به آن پرداخته شود و اینکه این مسأله آنقدر اهمیت دارد که می بایست در مورد آن تلاش کرد و حتی پژوهش یا پژوهش هایی را ترتیب داد. یک مطالعه ی دارای ساختار خوب و بخوبی گزارش شده، می بایست پاسخ هایی را به همه ی پرسش هایی که مشتمل بر چه چیزی، چرا، چه وقت، چگونه، کجا، و چه کسی در خصوص پژوهش مورد نظر را فراهم آورد. بیان مسأله بافت مورد نیاز برای پرداختن به پرسش چرایی را فراهم می آورد.

یک بیان مسأله مناسب زمانی می تواند به راه حل درستی منجر شود که در آن مشخص گردد پژوهشگر و نویسنده مقاله می خواهد به چه چیزی پاسخ دهد. "اگر فردی بخواهد مسأله ای را حل نماید، می بایست بطور

آدرس: میدان انقلاب - جنب سینما مرکزی - کوچه مهرناز - ساختمان ۱۱۰ - نیم طبقه اول.

Email: s.tmrq@yahoo.com Channel: @touloo

کلی بدانند که مسأله یا مشکل چیست". بنابراین، می توان ادعا کرد که یک بیان مسأله ی خوب و بسنده مهم ترین بخش یک پژوهش و در نتیجه یکی از مهمترین بخش های مقاله ی برآمده از آن است.

"قلب هر طرح پژوهشی مسأله ی آن است. مسأله در موفقیت تلاش پژوهشی دارای بالاترین اهمیت است".

بنابراین، شاید بتوان گفت هر پژوهشی و در نتیجه هر مقاله ای می بایست در پاسخ به مسأله ای مطرح شود و اگر قرار است نتایج معنی دار و مهمی به دست آید، می بایست ترتیبی اتخاذ گردد تا بیان مسأله به خوبی صورت گیرد تا پتانسیل برای یک کار خوب مهیا شود.

نقش مسأله در ساختار پژوهش و مقاله

بیان مسأله که کل پژوهش و مقاله در راستای حل آن یا پاسخ به آن مطرح می شود، اگر به درستی طرح شود، می تواند کل فرآیند را یکپارچه و همراستا نماید. "مسأله ی پژوهش به عنوان نقطه آغازین پژوهش عمل می کند و مرحله ی یکپارچه سازی است که بر همه ی عنصرهای پژوهش جریان دارد". بدون نوعی بیان مسأله، دانشمند به ندرت می تواند در کار خود پیش رود و انتظار داشته باشد کار مورد نظر به بار نشیند.

بین مسأله ای که مطرح می شود، هدف ها، و پرسش ها یا فرضیه های پژوهش ارتباط متقابل وجود دارد. هدف و پرسش از دل مسأله بیرون می آیند و بنابراین تحقق آنها بازگشت به مسأله و حل آن خواهد بود". پرسش های پژوهشی هدف را به پرسش های معینی که پژوهشگر می خواهد در مطالعه به آن ها پاسخ دهد یا بپردازد، محدود می نمایند". پژوهشگر از طریق پاسخ به این پرسش ها هدف هایش را محقق می سازد و در نتیجه به سوی حل مسأله پیش می رود.

ساختار طرح مسأله (چهارچوب)

در واقع بیان موضوع پژوهش به زبان علمی، همان طرح مسأله ی پژوهش است. پژوهشگر در اولین گام برای طرح مسأله می بایست موضوع را در قالبی روشن و دقیق و بر اساس ضابطه های علمی مطرح نموده و جا بیندازد. برای این منظور، پژوهشگر می بایست با پخته کردن موضوع ابعاد آن را روشن نماید. توجه نمایید که بیان مسأله بطور اساسی حول یک مشکل یا چیزی می چرخد که قرار است حل شود.

در بیان مسأله، می بایست بر اساس مستندات و دلایل نشان دهیم که مسأله ای وجود دارد. برای این منظور، پژوهشگر از اسناد، مدارک و آمار استفاده خواهد کرد.

آدرس: میدان انقلاب - جنب سینما مرکزی - کوچه مهرناز - ساختمان ۱۱۰ - نیم طبقه اول.

Email: s.tmrq@yahoo.com Channel: @touloo

بنابراین، مسأله ی پژوهش و بخش بیان مسأله با طرح یک پرسش کلی و یا آغازین شروع می شود و پس از شناختن ابعاد دقیق موضوع، به طرح پرسشهای دقیق و قابل پژوهش در آن حوزه ختم می گردد. پژوهشگر در طول پژوهش و مطالعه خود سعی مینماید به آنها پاسخ بدهد.

ادامه این مبحث را در شیوه عملی مقاله نویسی (۸) دنبال نمایید.
(Channel: @keygroup)